

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அணை I

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna
CEYLON.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேம்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ ஹு சித்திரை மீ ௨௬ ௨ (9—5—35)

NO. 24.

திருமந்திரம்.

விரிந்த வேழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விரிந்த வேழுத்தது சக்கர மாக
விரிந்த வேழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த வேழுத்தினி லப்புற மப்பே.

அப்புது வாக விரிந்தது சக்கர
மப்பினி லப்புற மவ்வன லாயிடு
மப்பினி லப்புற மாருத மாயெழ
வப்பினி லப்புற மாகாச மாமே.

நின்ற ளவன்ற னுடலு முயிருமாய்
சேன்ற ள சிவகதி சேரும் பராசத்தி
யோன்றுக வென்னுட் புருந்துணர் வாகியே
நின்ற ள பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே.

ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கண் முக்கண்ணி
வேடம் படிசும் விரும்பும்வேண் டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பனி பாதங்கள்
சூடுமேன் சேன்னிவாய் தோத்திரஞ் சோல்லுமே.

தோத்திரஞ் செய்து தோழுது துணையடி
வாய்த்தீட் வேத்தி வழிபடு மாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசங்கரும்
பார்த்திடும பூம்பிள்ளை யாகுமா மாதிக்கே.

ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி
யோதி யுணரி லுடலுயி ரீசனும்
பேதை யுலகிற் பிறவிக னுசமா
மோத வுலவாத கோலமேன் றுகுமே.

உ
திருவருள் துணை.

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருள்வந்து முந்துமினே.
[திருவாசகம்]

வித்தகம்

புதுவை

புவ (ஸ்) சித்திரை மீ 26 உ

சுவதுவிலக்கேல்.

இம் மறை மொழி ஓளவைப் பிராட்டியார் அருளிய ஆத்தி குடி என்னும் சூத்திரக் கொத்துள் ஒன்றாகும். இஃது இலெளகீகத்திற்கும் பாரமார்த்திகத்திற்கும் ஒப்பிய பொருளை உடையது. உண்மை நிலைக்கு (பாரமார்த்திகம்) ஒப்பிய பொருளோ என்றால், உலகோர் தமது படிப்பு வல்லபத்தால் அறிய முடியாத ஆழ்ந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது. சண்டு உலகியலுக்கு (லெளகீகம்) ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளும் ஒருவாறு கருங்க உரைக்கப்படும்.

இரப்போர்க்கு கொடுத்தலை மறுக்காதே; தடுக்காதே என உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படுகின்றது. ஒருவனுக்கு ஈகையே சிறந்த குணம் என்பர். ஈகை யுடையவரை எவரும் போற்றுவர். ஈதலும் அதனால் புகழ்பட வாழ்தலுமே உயிர்க்கு ஊதியம் எனத் தேவரும் கூறினர்.

குறள்.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல(து)
ஊதிய மில்லை உயிர்க்கு.

(ஊ 24-ம் அதி. புகழ்-செ. 1)

“ஈதல் அறம்” என்றனர் ஓளவை. இவையும் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருளை உடையன வாகின்றன. உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் வெளிப்படை. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியது முன்னர்க் கூறப்படும். வேண்டியவர்க்கு அவ்வாறு வேண்டியவற்றை நிறை முறையோடு கொடுத்தவரையே உயர் குலத்தோர் எனவும் அவ்வாறு கொடுத்தலை மேற்கொள்ளாத உலோபிகளையே தாழ்ந்த குலத்தோர் எனவும் கூறினார் ஓளவை.

ஓளவையார் முதுரை.

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுக்

[கால்

நீதி வழுவா நெறிமு றையின்—

[மேதனியில்

இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிசுலத்

[தோர்

பட்டாங்கில் உள்ளபடி.

(ஊ வாக்குண்டாம்)

பட்டாங்கு — உலகியல்; உண்மை. உலகியலாகிய போலிச் சாதி முறையில் சிறியோர் எனக் கணிக்கப்படுவோரும் வரையாது ஈயும் வள்ளன்மை உடையோராயின் அவரே யாவரினும் உயர்ந்தோர் எனப் போற்றப்படுவர். உயர்ந்த சாதியாளர் எனப்படுவோரும் அவர் கடைத்தலையில் நிற்பர். இவ் அறிய பெரிய செய்யுளும் உலகியலோடு உண்மை நிலைக்கும் ஒப்

பியதாகின்றது. உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியது முன்னர்க் கூறுதும். ஈகை உடையவரே மற்றையோர் யாவரினும் சிறந்த புகழுடையவருமாவர்.

குறள்.

உரைப்பார் உரைப்பவை யெல்லாம் இரப்
[பார்க்கொன்று]
ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்.

(ஊ 24-ம் அதி. புகழ்-செ. 2)

உலகத்து விதந்து கூறப்படுவன எல்லாம் இரப்பவர்க்கு மனமுவந்து ஈவார் புகழே என்பது இதன் பொருளாகும். கல்வியிற் பெரியார் எனப் போற்றப்பட்டவரும் ஈகை வாய்ந்தவள்ளல்கள் கடைத்தலை நின்று அவரையே பெரியார் எனப் புகழ்ந்து போற்றியமை புறநானூறு, கம்பராமாயணம் முதலிய பழைய நூல்களால் வெள்ளிடையாகின்றது. பாரத வீரருள் ஒருவனாகிய கன்னன், குறுநில மன்னருள் ஒருவனாகிய பாரிசுடையப் முதலியார் முதலிய வள்ளல்கள் புகழெல்லாம் இன்றும் புதியனவாயே மிளர்கின்றன. ஈகையுடையானைக் “கொடைக்குக் கன்னன்” என உபசந்தரித்துப் போற்றாதல் இன்றும் பெருவழக்கு.

“கொடுக்கிலாதனைப்பாரியே என்றும்
கூறினும் கொடுப்பாரில்லை.”

என்னும் தம்பிரான் தோழர் திருவாக்குக்கு இலக்காயவன் பாரி என்றால் அவன் தன் அறிய பெரிய வள்ளன்மை என்னென்று உரைக்கப்படும்?

புறநானூறு.

பாரி பாரி என்றுபல எத்தி
ஒருவர் புகழ்வார் செந்நாப்புலவர்
பாரி ஒருவனு மல்லன்
மாரியு முண்டெண் குலகுபுர்ப்பதுவே.

(ஊ செ. 170.)

என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதனால் ஈகையால் உலகு புரத்தலில் மாரியி

னும் சிறந்தவன் எனப் புலப்படுமாறு பாரி போற்றப்பட்டமை காண்க.

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர்தம்மை ஆதரித்த கொடைவள்ளலாகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர்ச் சடையப்ப முதலியாரைத் தாம் பாடிய இராமாயண காவியத்திலும் பல இடங்களில் புகழ்ந்து போற்றினர்.

கம்பராமாயணம்.

மஞ்சினிற்றிகழ்தருமலையைமாக்குரங் (கு) எஞ்சறக்கடிதெடுத்தெறியவேநளன் விஞ்சையிற்றுகினன்சடையன் [வேண்ணெயில் தஞ்சமென்றீர்களைத்தாங்குந்தன்மைபோல்.

(ஊ சேதுபந்தனப்படலம் செ. 9)

கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய இவர் கூற்றால் சடையப்பவள்ளல் கொடைப் புகழ் இன்றும் மலை விளக்குப்போல மிளர்கின்றது. இவ்வாறே புலவர் பெருமானாகிய சேக்கிழாரும் தம்மை ஆதரித்த அரசவள்ளலாகிய அநபாயச் சோழனைத் தாம் பாடிய பெரிய புராணத்தில் போற்றியுள்ளார்.

பெரியபுராணம்.

“..... அம்புயமலராள்மார்பன்அந்பாயன் [என்னுஞ்சீரீந்தீச்சி செப்பியன்செங்கோலென்னதென்னன் [கூன்டிரிந்ததன்றே. (ஊ திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்புராணம்.)

இவ்வாறு வருவன பல. விரிப்பிற் பெருகும். வரையாது ஈயும் பெருவள்ளலும் சிறந்த போர் வீரனுமாகிய கன்னன் போர்க்களத்தில் அருச்சுனன் அம்பால் அடிபட்டு வீழ்ந்து குற்றயிரோடு கிடக்குங்கால், பார்ப்பன வடிவுகொண்டு தன்பால்போந்து இரந்த கண்ணனுக்கு, அவன் உரைத்தனவாக மகா கவியாகிய வில்லிபுத்தூர் கூறிய அமிழ்தினும் இனிய செய்யுட்கள் அக்கன்னனது கொடைச் சிறப்பையும்

தூய உள்ளத்தையும் ஈகை மேற்கொண்ட பேரவாவையும் நன்று புலப்படுத்துகின்றன. அச் செய்யுட்கள் இங்கே காட்டப்படுகின்றன.

வில்லிபுத்தூர் பாரதம்.

பதினேழாம் போர்சருக்கம்.

ஆவியோநிலையிற் கலங்கிய தியாக்கையகத் [ததோபுறத்ததோ அறியேன் பாவியேன்வேண்டும்பொருளெவாநயக்கும் [பக்குவம் தன்னில்வர் திலையால் ஒவிலா தியான்செய்புண்ணியமனைத்தும் [உதவினைன்கொள்கநீயுனக்குப் புவில்வாழியனுநிகரவனென்றால்புண்ணிய [மிதனிணும்பெரிதோ.

(ஊ செ. 240)

என்ன முன்மொழிந்துகாங்குவித்திறைஞ்ச [இறைஞ்சுவர்க்கெழிலியேறையான் கன்னையுவகைக்கருத்தினுனெக்கிக்கைப் [புனலுடன் மருகென்ன அன்னவனிதயத்தம்பின்வாயம்பாலளித் [தலும்ங்கையாலேற்றான் முன்னமோரவுணன்செங்கைநீரேற்று [முவுலகமுமுடன்கவர்ந்தோன்.

(ஊ செ. 241)

மல்லலந்தொடையனிருபனை முனிவன் [மகிழ்ந்துநீவேண்டியவரங்கள் சொல்லுகவுனக்குத்தருதுமென்றுரைப்பச் [சூரன்மாமதலையும்சொல்வான் அல்லவ்வெவ்வீனையாலின்முற்பவமுண் [டாயினுமெழுமுடிமீர்ப்பும் இல்லையன்றிப்போர்க்கில்லையென்று [ரையாஇதயநீஅளித்தருளென்றன்.

(ஊ 242)

மைத்துணனுரைத்தவாய்மைகேட்டையன் [மனமலருகந்துகந்தவனைக் கைத்தலமலரான்மார்புறத்தமுவிக்கண் [மலர்க்கருணைநீராட்டி எத்தனைபிறவியெடுக்கினுமவற்றுகையுஞ் [செல்வமுயெய்தி முத்தியும்பெறுநீ முடிவிலென்றுரைத்தான் [முவுருமொருவனொழித்தி. (ஊ 243)

இவற்றால் ஈகையின் மாண்பும் அதனை மேற்கொண்டார் புகழே புலவர் பாடும் புகழாதலும் நன்று வலியுறுகின்றன.

வறியார்க்கு ஈதலே ஈகை என விதந்து கூறப்படுவது எனவும் மறைய கொடைகள் எல்லாம் அதனைப் பெறுவோர்பால் பின் ஒன்று பெறுதலைக் குறித்தன வாகும் எனவும் ஈகை இலக்கணம் தேவரால் கூறப்பட்டது.

குறள்.

வறியார்க்கொன் நீவதே யீகைமற் [மெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(ஊ 23-ம் அதி. ஈகை செ. 1)

குறிதிர்ப்பை—குறிக்கப்பட்ட ஒரு பொருளை எதிர் நோக்கி முன்னே கொடுக்கப்படுவது. இஃது ஒருவகை வியாபார முறையே யன்றி ஈதல் ஆகாது. ஆதலாற்றான் “வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை” எனப்பட்டது என்க.

அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப்பிழி.

(ஊ ஊ செ. 6)

வறியாரது பசியைத் தீர்த்தல் வேண்டும். பொருளைத் தனக்கு உரியதாகப் பெற்றவன் அப்பொருள் தனக்கு உதவும்படி சேமமாக வைக்கும் இடம் அதுவே என்பது இதன் பொருளாகும். இத்தகைய பொருள் அவமாகாது பின் கொடுத்தவனுக்கே உதவும் என்பதாம்.

சற்பாத்திரமாயுள்ள பெரியோர்க்கு ஈதலால் வரும் பயன் அளவிறந்தது எனச் சருதி கூறுகின்றது. பின்வரும் பிரமாணம் இவ் உண்மையை நன்று வலியுறுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்.

தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந் துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது

கொண்டது மூன்று புலனமுங் கொண்ட
[தென்
றெண்டிசை நந்தி எடுத்துரைத் தானே.

மாத்திரை யொன்றினின் மன்னி யமர்ந்
[துறை
ஆத்தனாக் கீந்த அரும்பொரு ளானது
மூர்த்திகண் மூவர்க்கு மூவேழ் குரவர்க்
[கும்
தீர்த்தம தாமது தேர்த்துகொள் வீரே.

அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
கிர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலுண் பலத்துக்கு
நிகரிலை என்பது நிச்சயந் தானே.
(ஊ7ம் தந். மகேசுவர பூசை செ.2,3,4.)

அகரம் — ஊர்; வீடு. பல கிராமம்
களையோ வீடுகளையோ பார்ப்பனருக்கு
தானஞ் செய்யினும் திருக்கோயில் —
கோபுரங்கள் என்பன வற்றை ஆயிரக்
கணக்காக அமைத்தாலும் அவற்றால்
ஆம் பயன் எல்லாம் மெய்யடியான்
ஓர் பொழுது உண்ணும் உணவின்
பயனுக்கு ஒரு சிறிதும் ஒப்பன வாகா
என்பதும் அப்பயன் அளவிடுதற்கு
அரிபது என்பதும் இதனால் வெள்ளி
டையாம்.

இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம்
வாய்ந்த — அமல முதற்படி கண்ட
விமல ததுவுடைய மெய்யடியாரே
மாகேசுவரர் எனப்படுவர். அன்ன முத
லியன நிவேதித்து இவர்களைப் பூசிப்
பதே வாய்மையான மாகேசுவர பூசை
எனப்படுவது. இவர்கள் அளப்பிலாற்
றல் உடையர்களாதலால் இவர்
களைப் பூசித்தலால் — இவர் கையில்
தானம் செய்தலால் பெறும் பயனை
அம்மம்மா! யாரே கூற வல்லார்?
தெய்விக மூர்த்தங்கள் எல்லாம் இவர்
திருமேனியில் வெளிப்பட நிற்கும்
என்றால் இவர் அருமை பெருமையை
யாரே அளவிட்டு உரைக்க வல்லார்?

குறள்.

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
(ஊ 11ம் அதி. செய்ந்நன்றி அறிதல்
செ. 5)

என்னும் பொய்யில் புலவன்
பொருண் மொழியும் இவ்வுண்மை
சையே உணர்த்துகின்றது. உதவிய
பொருள் சிறியதே எனினும், அவ்
வுதவியால் ஆம் பயன், உதவிய
பொருளின் அளவாகவே அமையாது
அவ் உதவி செய்யப்பட்டோர் சால்பு
— தகுதி எவ்வளவு பெரியதாயிற்றோ,
அவ்வளவு பெரியதாகவே அமையும்
என்பது. இஃது உலகியலாகிய பய
னுக்கும் உண்மைப் பயனுக்கும் ஒக்
கும். இவ்வாற்றால் ஈகையே ஒருவர்க்
குச் சிறந்த குணம் என்பதும் அத
னால் ஆம் பயனும் ஒரு சிறிது கூறப்
பட்டன. இத்தகைய நிறை முறை
யான ஈதலையே யாவரும் மேற்
கொண்டு ஒழுக்குதல் வேண்டும் என
வும் தாம் ஈதலை ஒழியாது செய்த
லோடு, பிறர் ஈதலைத் தடுத்தலும்
ஆகாது எனவும் கூறுபவராய்

“ஈவது விலக்கேல்”

என உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு கூறி
ஊர் எழுது பாட்டியார் என அறிக.

ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்
கண் பொறாமை கொள்பவன் கேடடை
வான் எனத் தேவரும் கூறினர்.

குறள்.

கொடுப்ப தழுக்கறப்பான் சுற்றம் உடுப்ப
[துளம்
உண்பது உமின்றிக் கெடும்.

(ஊ 17ம் அதி. அழுக்காறுமை செ. 6)

சுற்றம் கெடும் எனவே அழுக்கறுப்
பான் கெடுதல் சொல்லாமலே அமை
யும்.

“விலக்கேல்” என எதிர் மறை
யால் போந்த பொருள் இத்துணையும்
கூறப்பட்டது. இனி விலக்கேல் —
விலக்கு — ஒழி என உடன்பாட்டுப்
பொருள் உரைக்கப்படுதலும் ஆம்.
அசற் பாத்திரமாயுள்ளவர்க்கு ஈதலை
விலக்கு — ஒழி என்பது பொருளா
கும். கீழ் நிறைப் பொலிவுடைய
பாமரர்க்குச் செய்யும் தானத்தால் —

ஈதலால் அத்தகைய ஈதலுடையார்
தீய பயனை அடைதலும் உண்மை
யேயாம். ஆதலால் அன்ன நீரார்க்கு
ஈதல் ஒழிதற்பாற்று என்பது உடன்
பாட்டு முகத்தால் போந்த உலகிய
லுக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.

மேல் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்
டுரை முடிக்கப்படும். உண்மை நிலைக்கு
ஒப்பிய பொருளில் “விலக்கேல்”
என்பது எதிர் மறையாயும் உடன்
பாடாயும் அமைந்துள்ளது. காய
மாயத்தைக் கழித்தலை — சீர்த்துள்ள
சாதலை ந்தரும் அசுத்த நிறைபை நீக்கு
தலைத் தவிர்க்காதே என்பது எதிர்
மறை முகத்தால் தெரிவிக்கப்பட்ட
உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளா
கும்.

ஈவு ஏற்பு என்னும் உண்மை அறிந்
தவன் வைசியன் — வாய்மையான
வைசியன் என்ப. தனது சீர்த்தில்
திணை மயக்கமாய் ஏற்ற இறக்கமாய் —
விஷமமாய்ப் பொலிந்திருக்கும்
அசுத்த பௌதிக நிறையைக் குருவரு
ளால் பெறப்படும் உரிய சாதகங்க
ளால் — நிறை முறைபான அருந்தல்
பொருந்தல்களால் — சூக்குமான
பயில்வுகளால் அப்பயில்வுகளுக்கின்
றியமையாச் சாதகங்களான அக்கினி
காரியங்களால் சமப்படுத்தி உட
லுயிரை விமலமாக்குவதே — அமலமாக்
குவதே ஈவு ஏற்புக்களால் ஆம் பயன்
ஆகும். இனமான — காரமுள்ள முன்
னிலைப் பொருள்களை நிறை கண்டு
பஞ்சீகரணித்து ஏற்றமானதைக்
குறைப்பதே — நிறை முறையோடு
கழியச் செய்வதே — காய மாயத்தைக்
கழிப்பதே ஈவு — ஈதல் எனப்படுவது.

திருவாசகம்.

“காயமாயத்தைக்கழித்தருள்செய்யாய்”

என்றது மாணிக்கம். இறக்க
மானதை நிறைவு படுத்திச் சமஞ்
செய்து அமல ஒளியை ஆக்க முறச்

செய்வதே ஏற்பு எனப்படுவது. விஷய மாயிருப்பதை உரிய சாதகங்களால் சமப்படுத்தாவிடின், சாதகத்தரும் அசுத்த நிறை ஒழியமாட்டாது. அதனால் சத்துவமாகிய அமல ஒளி பெருக்க மடையாது கேடடையும் — பிணி முப்புச் சாக்காடும் பிறவிபுமே உளவாகும். இது பற்றியே “ஈவது விலக்கேல்” என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு எதிர்மறை முகத்தால் கூறினான் ஓளவை என அறிதற்பாற்று. “ஈதல் அறம்” (ஓளவை) என்பதன் உண்மைப் பொருளும் இதுவே யாம். ஈதலால் உளதாவது அறம் என்னும் நித்தியத்துவம். “ஈதல் அறம்” என காரணம் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது. அசுத்த நிறை நீங்குதலால் — காய மாயம் கழிதலால் உளதாவது அமல தது. இதனை உடையவரே பெரியார் — தத்துவப் பெரியார். “இட்டார் பெரியோர்” (வாக்குண்டாம்) என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே ஆம். ஈதலால் மாற்றிப் பிறந்து தம்மை அறிந்து சிவமான மெய்யடியாரே உயர்ந்த சாதியாளர் என அவர் நீர்மையை உணர்த்துகின்றது இவ் ஓளவை வாக்கு. “தம்மை அறிந்து சிவமான சாதி பெரியசாதி எனச் சாற்று மறைகள் சத்தியமே” என ஆன்றோர் பணித்ததும் அறிக. ஈயாமையால் — அசுத்த நிறை நீங்காமையால் சாதலடையும் வல்லபம் பெற்ற மருளுடம் பினராகிய எம்.போலிய உலகமாகக் களே “இழிசுவத்தோர்” என்பது. “இடாதார் இழிசுவத்தோர்” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே யாம். பட்டாங்கில் உள்ள படி — உண்மை நிலை இதுவே என்க.

குறள்.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்ல (து) ஊதிய மில்லை உயிர்க்கு.

(ஊ. 24-ம் அதி. புகழ். செ. 1.)

என்னும் தேவர் திருவாக்கின் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளும்

இதுவே ஆம். இப் பொருளில் “ஈதல்” என்பது அசுத்த நிறை கேடடைதலையும் அல்தாவது கழிதலையும் “இசை படவாழ்தல்” என்பது அமல நிறை என்னும் அமல ஒளி ஆக்கமுறுதலையும் உணர்த்தி நின்றன. இசை ஒளி நாதம் என்பன ஒன்றே. அசுத்த சரீரமானது அவ் அசுத்தம் நீங்குதலால் ஆரூர்ப் பங்கஜ தள மத்தியில் நடன மிடும் அப்பன் திருவடித் தாமரை காணப்பட்டு, நாத சரீரமாக மாற்ற மடைதலே “இசைபடவாழ்தல்” என்பதனால் போந்த உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.

திருமந்திரம்.

வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர்

[கோவாய்த்

திருந்தம ராபதிச் செல்வன் இவ்னெனத் தருந்தண் முழுவும் தூழலு மீயம்ப இருந்தின்ப மெய்துவ ரீச னருளே.

(ஊ. 3-ம் தந். அட்டாங்கியோகப்பேறு

[செ. 3.)

இப் பெற்றி வாய்ந்த மெய்யடியாரே வாய்மையான புகழுடையவருமாவர்.

குறள்.

நத்தம்போல் கேடும் உளதாகும் சாக்காடும் வித்தகர்க் கல்லால் அரிது.

(ஊ. 24-ம் அதி. புகழ். செ. 5.)

என்னும் தேவர் திருவாக்கும் நிறை முறையான ஈவு (ஈதல்) ஏற்புக்களால் சாதலுறச் சாதலடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுதலால் ஆகும் உண்மைப் புகழையே உணர்த்தி நின்றது. இவ் அரிய பெரிய செய்யுளின் விளக்கமான உரையை “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல. 16, 17 இல் காண்க. நாத சரீரமாகிய அமல சரீரம் பெறுதலே — நித்தியத்துவம் பெறுதலே “இசை என்னும் எச்சம்” (ஊ. செ. 8) பெறுதலும் ஆம். எச்சம் — எஞ்சியது — மிஞ்சியது — களிம்பு நிக்கி நிலைத்தது — நிலை பெற்றது. இத்தகைய அமல

தருவே “தக்கில்” (தக்கில்) எனப் பட்டது. (மூவடி முப்பது குத்தம் 18) “புக்கில்” (தேவர் குறள் 34-ம் அதி. நிலையாமை செ. 10) எனப்பட்டதும் இதுவே. இதுதான் எம் பெருமான் பூரணமாய்க் குடிபுக்கில் என்பது. (புக்க + இல் = புக்கில்) இத்தகைய நித்தியமான இல்லை உடையவரே தக்கார்.

குறள்.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர் எச்சத்தால் காணப் படும்.

(ஊ. 12-ம் அதி. நடுவுநிலைமை செ. 4.)

என்னும் தேவர் திருவாக்கு முதலிய உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளும் இதுவே ஆம். எச்சம் என்றால் மக்கள் என்பர் — சந்தானம் என்பர். அமல தருவே வாய்மையான எச்சம் — ஞானக் குழந்தை என்க. “புதல்வர் எனும் எம் தது” என்பது இருக்கு வேதம். நடுவு நிலைமை என்னும் நிறை உடையோரும் இவரே ஆவர். நிறை தவறினால் காலன். நிறை கொண்டால் காலன் மூலனாகின்றான். “நடுவிலாக் காலன்” என்பது அப்பர் தேவாரம். இதுபற்றியே நடுவு நிலைமை என்னும் அதிகாரத்தில் வைக்கப்பட்டது இக் குறட்பா என அறிதற்பாற்று.

இத்தகைய ஈதல் அளவோடு — நிறை முறையோடு இயலவேண்டும். அன்றேல் ஆபத்து உளதாகும் — மரணம் உளதாகும். அசுத்த நிறையானது சுத்த நிறையோடு அபேதமாய்க் கலந்திருப்பதாவதின் நிறை முறை இல்லாத ஈதல் — கழிதல் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் — தவிர்க்கப்பட வேண்டும். ஈவது விலக்கேல் — ஈதலைத் தவிர்ப்பாயாக என உடன் பாட்டு முகத்தால் கூறப்பட்ட உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் இதுவே ஆம். இவ் அரிய பெரிய வேத உண்மையே “மூவடி முப்பது” என்னும் தமிழ் மறையில் “ஈயாமை” என்னும் அதிகாரத்தில் சித்தர் பெருமா

இசைய இடைக்காடரால் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

முவடிமுப்பது.

அறக்கூறு — ஈயாமை

தானேசெய்வீன்தான் துய்கருவியாக்
கைத்தில்பொருநர்உரைஇடர்சர்த்துத்
தக்கில்சொடைப்பயன் தடுத்தாட்கொளு
[மே.

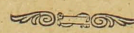
(ஊ சூத்தம் 18)

கைத்தில் = கைத்தில் — அசத்த
சரீரமாகிய உப்புப் பாண்டம் — மரு
ளுடம்பு. தக்கில் = தக்கில் — அமுத
யாக்கை — அள் ஊறு ஆக்கை. கைத்த
இல் தக்க இல் என்பன கைத்தில் தக்
கில் என அகரம் தொக்கப் பெற்று
நின்றன. இல்-வீடு-சரீரம்-யாக்கை.
ஈயாமை என்றால் கொடாமை என்ப.
தன்னிடமிருந்து வெளிப்படாமை.
தன்னிடம் இருப்பதைப் பிறருக்குக்
கொடாமை எனப் பொருள்படும்.
போக்கு என்பதன் எதிர் மறையாகிய
போக்கறுதல் என்னும் சொல்லிற்கு
ஒக்கும் “ஈயாமை” என்பது. கைத்
தில் பொருநர் உரை — கைத்த இல்
வில் இருக்கும் சன் முகன் என்னும்
பொருநன் முழங்கும் “நாதப்பறை”
என்னும் உரை-ஒலி-சத்தம். இடர்—
கைத்தல் என்னும்நோய். இடர் சர்த்தல்
— கைத்தல் என்னும்நோயை நீக்குதல்;
மலம் மிலமாய் அமலமாதல் என்ப
து. மதிவைராக்கியமுடைய திண்ணி
யர் படைவீரர் என்பவர்களும் கைத்த
இல் உடையவர்களே. சாதன சதுட்
டயங்களால் — சதுர் வித உபாயங்
களால் — நிறை முறையான அருந்
தல் பொருந்தல் என்னும் தூலப்
பயில்வுகளால்—சூக்குமமான பயில்வு
களால் கைத்த இல்லை தக்க இல்லாக
மாற்ற வேண்டும். உப்பில் இருக்கும்
துப்பை நீக்கி-களிம்பை நீக்கி அமுத
மாக்க வேண்டும் — “அருளொடு பரா
அமுதாக்க” வேண்டும் என்க.
“பழையன கழிதலும் புதியன புருத
லும் வழுவல காலவகையினுனே” என்

பதற்கு ஒப்ப கோத்தல் கோள்ளல்
என்னும் ஈவு ஏற்புக்களால் இபங்கிக்
கொண்டிருந்த இவ் உறுப்பாகிய
இல்லை, அங்கம் என்னும் உடலுயிரை
அதுட்டான சற்றில் ஈவு என்பது —
கழிவு என்பது அற்று தானே செய்த
வினையின் (கிரியை — சாதனை — மதி
வினை) பயனாகத் தன்னைத் தானே
துய்க்கும் கருவி ஆக ஆக்க வேண்டும்.
தக்கில் என்னும் அமல தருவை
அடையும் பெற்றி — நித்தியத்துவம்
அடையும் பெற்றி இதுவே என்க.
இச் சூத்தத்தின் விளக்கமான பத
வுரை அகல உரைகள் அமயம் நேர்ந்
துழிக் கூறப்படும். அளவோடு ஈதல்
வேண்டும் என்பதும் அளவு கடந்து
ஈதல் கூடாது என்பதுமே அல்தா
வது, சருந்த உரைக்குமிடத்து, முன்
நிலைகளை நிறை முறையோடு பஞ்சீகா
ணித்துக் காயமாயம் கழிந்து — மாற்
றிப் பிறந்து நித்தியத்துவம் பெற
வேண்டும் என்பதே “ஈவது விலக்
கேல்” என்பதன் எதிர் மறையானும்
உடன்பாட்டானும் போந்த உண்மை
நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளாகும்.
மேலும் விரிப்பில் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால்
“ஈவதுவிலக்கேல்” என்னும் ஓளவை
திருவாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை
நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு
உணரத்தகும்.

சுபம்!

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு ,, ,, ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,

புதுவை.

மதிப்புரை.

ஈழகேசரி ஆண்டுமடல்.

யாழ்ப்பாணச் சன்னாகத்தில்
இருந்து வெளிவரும் “ஈழகேசரி” என்
னும் செந்தமிழ் வார வெளியீட்டின்
அதிபரும் தமிழறிவில் சிறந்தவரு
மாகிய திருவாளர் பொன்னையப்பிள்ளை
யவர்களால் நவீன முறையில் வெளி
யிடப்பட்ட “ஈழகேசரி ஆண்டுமடல்”
என்னும் புத்தக வடிவமான பத்திரிகை
கிடைக்கப் பெற்றேறும். இம்மடல்
வித்துவான்களும், தேசாபிமானி
களும், சமயாபிமானிகளுமாகிய ஆறு
முகநாவலர், தாயோதரம்பிள்ளை,
குமாரசுவாமிப்பலவர், கணேசையர்,
முத்தத்தம்பிப்பிள்ளை, வெங்கட
சாமிநாட்டார், சேர். பொன். அருணா
சலம், சேர். பொன். இராம
நாதர், பால சிங்கம், கவிந்திர
தாசுர், மோஹனதாஸ் காந்தி, சுவாமி
ஞானப்பிரகாசர், மண்டைத்தீவு உபா
சனைச் சாமியார் முதலிய பெரியார்
பலர் உருவப்படங்களையும், யாழ்ப்
பாணத்து நல்லூர் முருகவேள் திருத்
தனி முதலிய ஆலயங்கள் மாடமாளி
கைகள் கடை வீதிகள் முதலியவற்
றின் உருவப் படங்களையும், “பரி
பாடற் சிறப்பு” முதலிய அரிய கட்
டுரைகளையும் வாழ்த்துப் பாக்களையும்
கொண்டு மிளர்கின்றது. “பரி பாடற்
சிறப்பு” ஆராய்ச்சித் திறன் விளங்கச்
செவ்வனம் எழுதப்பட்டு அதனை
எழுதியோர் சங்கச் சான்றோர் நூல்
களைப் பல் கால் பயிலும் பெரும்
பேறுடையார் என்பதனை நன்று தெரிக்கி
ன்றது. “பரிமேலழகர்” என்னும்
கட்டுரை அதனை எழுதியோர் ஆராய்ச்
சித் திறனையும், பரிமேலழகர் படிப்பு
வல்லபத்தையும் உரை நடைச் சிறப்
பையும் விளக்குகின்றது. “தமிழும்
ஆரிய மொழியும்” என்னும் கட்டுரை
வியாபகமான பாஷை தமிழே என
அதன் மாண்பை மொழி ஆராய்ச்சி
முறையால் தெரிக்கின்றது. “சேக்கி
ழார் கண்ட பூங்கோயில்” என்னும்

கட்டுரை சேக்கிழார் வித்துவத் திறத் தையும், மெய்யடியார் அருமை பெருமையையும், உடலுயிர் அமலமடைந்து அருளாய் வெளியாய் உலகுக் கண்டிட மறைதலே உண்மைச் சைவ முத்தி என்பதனையும் வலியுறுத்துகின்றது. ஏனைய கட்டுரைகளும் தற்காலத்த வாக்கு மிகப் பயன் படு முறையில் நல்ல நடையில் செவ்வனம் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன என்பது மிகையன்று. அவற்றினியல் பெல்லாம் ஈண்டு விரிப்பின் மிகப் பெருகும். வாழ்த்துப் பாக்கள் ஒழுகிய ஓசை உடையன வாய் வாயுற வாழ்த்தி மதிபுரைக்கின்றன. இவ்வாற்றால் அரும் பொருள் பொதிந்து 100 பக்கங்கள் கொண்ட தாய் மிகத் தடித்த பளபளப்பான தாளில் அழகுற அச்சிடப்பட்டு அரிய தோர் செந் தமிழ்க் கருஆலமாகி மிளிரும் இவ் ஆண்டு மடல் தற்காலத் தமிழ் மக்கட்கு மிக்க பலன் அளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதனை உதவிய "ஈழகேசரி" அதிபர் அவர்கள் இடையீட்டில்லா உழப்பும் பரோபகாரப் பண்பும் போற்றற் பரலனவே ஆம். பலர்க்கும் எளிதிற்பயன்படுதல் கருதிய இதன் விலை 50 சதமாக விதிக்கப்பட்டது. இம் மடல் சுன்னாகம் வண்ணார்பண்ணை என்னும் இடங்களில் உள்ள "தனலட்சுமி புத்தக சாலை"யில் பெறற்பாலது. பிரதி அனுப்பிய பிள்ளையவர்களுக்கு எமது வந்தனம் உரியதாகுக.

[ப-ர்]

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி
கவிதா மண்டலம்.

புதுவையில் இருந்து வெளிவரும் "ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதாமண்டலம்" எஃப் பெயரிய மாதாந்த கவிதைப் பத்திரிகையின் முதலாம் வெளியீடு வரப் பெற்றுப் படித்து மகிழ்ந்தோம். ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடல்கள் தமிழ் நாட்டில் பலராலும் பாராட்டிப் படிக்கப்பட்டு

வருதலால், கவிதா ரூபமான இப்பத்திரிகையும் ஷை பாரதியார் பெயர் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது பொருத்தமானதே! முகப்பில் பிராஞ்சுக்குடி அரசுத் தலைவராகிய கனம் பொருந்திய முசுயே லெப்ரான் அவர்கள் உருவப் படத்தையும் "தமிழ்" "உதய சூரியன்" முதலிய அரிய விஷயங்களைப் பற்றிய பாடல் களையும் சித்திர சகிதமாகத் தன்னகத்துக் கொண்டு மிளிர்கின்ற இவ் வெளியீடு கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பெரிதும் பயன்படக் கூடியதாகின்றது. இதன் கண் உள்ள பலவகையான கவிதைகள் பெரும்பான்மை சிறுவர் சிறுமிகளுக்கும் தமிழைப் படிக்கத் தெரிந்த சாமானிய சனங்களுக்கும் புது விருந்தாகிப் பொலிகின்றன. பண்டைத் தமிழகம் கவிதாமண்டலமாயே இருந்ததென்பது யாவரும் அறிந்ததே. வசன நடையான பத்திரிகைகளே ஆதிக்கம் பெற்று விளங்கும் தற்காலத்தில் உலக ஆக்கத்துக்கு உரிய பொதுவான விஷயங்களை எல்லாம் கவிதா ரூபமாகவே வெளியிடும்படி எடுத்துக் கொண்ட இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ பாரதிதாசர் அவர்கள் நவீன முயற்சி போற்றற்பாலதே யாகும். இதன் வருட சந்தா உள் நாட்டிற்கு ரூபா 3. வெளி நாட்டிற்கு ரூபா 4. "மானேஜர் சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதாமண்டலம் புதுவை" என்னும் விலாசத்தாரிடம் பெறற்பா

லது. இப்பத்திரிகை நீடு வாழ்ந்து தமிழகத்தைப் பண்டைக் கவிதாமண்டலமாக நிலவச் செய்யும்படி திருவருள் துணை செய்வதாக.

[ப-ர்]

இனம்!

இனம்!!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் றன்மையையும், சாதன சதுஷ்டயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்யத்தின் பொருளையும், சொரூபானுவதத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாளவகையின் றன்மையையும், யுள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூலை துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலும் மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 6 சதம் ஸ்டாம்பு அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுச்சேரி.

பிழை திருத்தம்.

"வித்தகம்" தொகுதி 2 இல. 22.

	பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	4	1	17	திறந்தபோது	திறந்தபின்
				ஷை ஷை இல 23.	
	6	1	27	நிற்குமே	நிற்கும்
	7	1	1	இங்கு	இன்று
	"	"	21	மனமாகிய,	மனமாகிய.

உண்மை முத்திநிலை ஆராய்ச்சி மறுப்பு.

“வித்தக”ப் பத்திராசிரியர் எழுதியது.

(தொகுதி 2. 23-ம் வாரத் தொடர்ச்சி.)

திருவாசகம்.

“அருட்பெருந்தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுக்கினன்.”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

என்பதன் உண்மைப் பொருளை விளக்கு முகத்தால் தூல சூக்கும சம்பந்தம் ஒரு சிறிது விரிவுற உரைக்க வேண்டியதாயிற்று.

தூல சூக்குமங்கள் ஒருங்கே அம்மலடைந்து ஒளி மயமாகும் என்னும் வேத உண்மையை — தூல சூக்குமங்களின் அந்நியோர்நிய சம்பந்தத்தை அறியாது “பெரிய தூலமும் காலத்தில் பிணமாகி விழுந்து போகும்” என முடிவு செய்தாரும் உளர்.

மும்மல காரியமாகிய தூல சூக்குமங்கள் அருட்பெருந்தீயினால் அம்மலம் நீங்கி அமலமாதலே — நித்தியத்துவம் பெறுதலே முப்புர தகனம் என்பதன் உண்மை என அறிதற்பாற்று.

திருமந்திரம்.

அப்பணி செஞ்சடை யாகிபு ராதனன்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கண் மூடர்கண்
மூப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே.

(ஊ 2-ம் தந். பதிவலியில் வீரட்டம் எட்டு செ. 5.)

என்னும் எம் அண்ணல் திருவாக்காலும் இவ் உண்மை அறியப்படும்.

திருவாசகம்.

“.....அமுதம்மயிர்க்கால்தோறும் தேக்கிடச் செய்தனன்”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

என்பது என்புக்குள் அன்பு என்னும் அப்பில் உள்ள உப்பு கைப்பு என்னும் களிம்பு நீங்கி — துப்பு நீங்கி இன்ப மயமாதலால் மயிர்க்கால் தோறும் ஒழுக்கும் மலம் அமலமாயிற்று என்பதனை உணர்த்தி நின்றது.

“சூரம்பைகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதோறும் ஏற்றினன்”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

என்பது உடலில் இறைவன் குடிபுகுவதால் — அமல ஒளி ஆக்கமுறுதலால் அமுத தாரைகள் எலும்புத்துவாரங்களில் ஏற்றப்பட்டன என்பதனை உணர்த்தி நின்றது.

“.....உருகுவது
உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்குனக்கு
அள்ளு றுக்கை அமைத்தனன்.....”

(ஊ திருவண்டப்பகுதி)

அள்ளுறுக்கை என்றால் என்னை? அது தான் அள் நாவில் அமுதம் ஊறும் ஆக்கை எனப்படுவது. அமல முதற்படி கண்டு படியேற்றம் பெறும் மெய்யடியாராகிய தத்துவப் பெரியார்க்குரியது அள்ளுறுக்கை என்னும் அமுத யாக்கை. (அள் + நா + மலை = அண்ணாமலை. உள் + நா + முலை = உண்ணாமலை — உண்ணாமலை யம்மை.) உலகில் உள்ள இடுகுறித்தலமாகிய அண்ணாமலையை நினைக்க முத்தி தருவது என்பர். பின்வரும் பிரமாணம் இக் கற்பனையின் உண்மைப் பொருளை நன்று புலப்படுத்துகின்றது.

திருமந்திரம்.

மேலை அணவில் விரைந்திரு காலிடில்
காலனு மில்லை கதவுந் திறந்திடம்
ஞால மறிப நரைதிரை மாறிடம்
பாலனு மாவன் பரா நந்தி யாணையே.

(ஊ 3-ம் தந். கேசரியோகம் செ. 7.)

இருகால்—இடை பின் கலை—வாசி—மனம். “இருகால் இடதல்” என்பது “நிலைத்தல்” என்பதன் பொருளுடையது. இத்தகைய சாதகம் குருவருளால் அறிதற்பாலது. இதன்றான் அள் ஊறு ஆக்கை என்னும் அமுதயாக்கை அமையும். இவ் அமுதமே “காயத்துள் மெய்ஞ்ஞானங்கள்” என்பது. ஞானப்பால் என்பதும் இதுவே யாம். பின் வரும் திருவாக்குக்களுக்கு இலக்காகிய ஞானப்பால் இதுவே என்க.

(தொடரும்)